

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 37Cb/106/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116218363
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexander Rác
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1116218363.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudcom Mgr. Alexandrom Ráčom, v právnej veci žalobcu:
Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpený: Sedlačko & Partners, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 871,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 871,80 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručitou tunajšiemu súdu dňa 30.08.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 871,80 Eur. Žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 10.06.2015 v Košiciach na Exnárovej ulici vodič s motor. voz. Zn. Škoda Fabia, EČV: K havarijne poistený u žalobcu, č. poisťovnej zmluvy XXXXXXXXXX prechádzal okolo parkujúceho motor. voz. Zn. Škoda Felicia, EČV: K povinne zmluvne poisteného u žalovaného, keď člen posádky tohto vozidla zrazu otvoril zadné dvere a poškodil tak prechádzajúce vozidlo Škoda Fabia, EČV: K pričom došlo k poškodeniu ľavého spätného zrkadla a oškretiu predných ľavých dverí. Predmetnú udalosť žalobca eviduje pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený - pán Jozef Hromjak, si škodu na vozidle uplatnil z havarijného poistenia, pričom po doložení faktúry č. XXXXXXXXXX od spoločnosti Porsche Inter Auto Slovakia, spol. s r. o. mu bolo dňa 26.06.2015 poukázané na účet poisťné plnenie vo výške 889,51 Eur. Žalobca vyzval na náhradu škody priamo škodcu - pána Róberta Turka listami zo dňa 10.12.2015, 22.03.2016 a 25.04.2016. Pán Tomka na listy nereagoval, pričom žalobcovi odkázal kontaktovať jeho poisťovateľa - žalovaného. Zavinenie škodcu nebolo sporné, nakoľko svoju zodpovednosť priznal v Správe o nehode vlastným podpisom.

2. Okresný súd Bratislava I rozhodol dňa 07.03.2017 platobným rozkazom tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 871,80 Eur spolu s náhradou trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 52 Eur.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal dňa 20.03.2017 žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tak, že nárok uplatnený žalobcom nie je predmetom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nakoľko ku škode nemalo dôjsť pri prevádzke vozidla a škoda nebola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Žalovaný na svoju obranu poukázal na ustanovenie § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) a rovnako tak na Rozhodnutie NS SR č. Rc. 1 Cz

42/1971 publikované pod č. 72/1972, v ktorom sa píše: „Motorové vozidlo je v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale v chode je motor. Teda prevádzkou motorového vozidla je aj príprava k jazde a bezprostredné úkony po ukončení jazdy, ako aj výkony potrebné na udržovanie vozidla. Už samo uvedenie motorového vozidla do chodu patrí k prevádzke motorového vozidla bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu či nie, nech sa už tak stalo na ceste, prípadne na inom priestranstve verejnosti prístupnom alebo ešte v garáži, a či motor uviedol do chodu sám prevádzkovateľ alebo jeho pracovník.“ Žalovaný v odpore poukázal aj na rozhodnutie publikované pod č. 20/1975, podľa ktorého „Odpovednosť za škodu spôsobenou provozom dopravných prostriedkov sa posudzuje podľa ustanovení § 427 OZ len tehdy, je-li tato škoda vyvolána zvláštní povahou provozu dopravního prostředku, a nikoliv tedy byla-li způsobena právní povinnosti v souvislosti s provozem dopravního prostředku škoda nevyvolaná povahou tohto provozu.“ Ako žalovaný ďalej uviedol podľa Stanoviska Cpj 10/1983 publikovaného pod č. 3/1984, „je jednou zo základných podmienok posúdenia nároku na náhradu škody podľa ustanovenia § 427 OZ, že škoda bola spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku. Táto zodpovednosť teda neprichádza do úvahy pri každom spôsobení škody dopravným prostriedkom, ale len vtedy, keď je vyvolaná osobitou povahou prevádzky. Občianky zákonník pojem prevádzka nedefinuje. Súdy riešia výklad pojmu prevádzky v súlade so závermi rozhodnutí uvedených pod č. 80/1970 Zbierky súdnych rozhodnutí a pod č. 9/1972 a č. 20/1975 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk.“ Žalovaný ďalej uviedol, že pre posúdenie nárokov na náhradu škody žalobcom bude zodpovedať otázku, či škoda vzniknutá pri škodovej udalosti zo dňa 10.06.2015 je v priamej príčinnej súvislosti s osobitou povahou prevádzky motorového vozidla poisteného. Žalovaný bol názoru, že žalobca nepreukázal, či bol motor motorového vozidla z. Škoda Felicia, EČV: K v chode, resp. vozidlo sa samovoľne pohybovalo alebo bolo odstavené, čím žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný mal za to, že ak poistený porušil nejakú povinnosť v prípade, že by žalobca nepreukázal vyššie uvedené skutočnosti, potom ide o povinnosti, ktoré upresňujú prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, a ktoré sa nevzťahujú na pojem „prevádzka motorového vozidla“. Bolo by preto možné uvažovať o zodpovednosti podľa § 420 OZ, avšak takéto porušenie nezakladá zodpovednosť za škodu krytú povinným zmluvným poistením poisteného a žalovaný takúto povinnosť nemá zo zákona nahradiť.

4. K odporu žalovaného sa podaním doručením tunajšiemu súdu dňa 25.08.2017 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že naďalej trvá na podanej žalobe a mal za to, že škoda bola spôsobená osobitou povahou prevádzky dopravného prostriedku v zmysle § 427 OZ, čo má potvrdzovať Správa o nehode. Ako žalobca uviedol, prevádzkou sa rozumie nielen pohyb motorového vozidla, ale aj jeho príprava na jazdu, udržiavanie vozidla v stave spôsobilom na jazdu a úkony potrebné po skončení jazdy (napr. otvorenie dverí).

5. K vyjadreniu žalobcu sa podaním doručením súdu dňa 06.11.2017 vyjadril žalovaný, ktorý zotrval v predchádzajúcej argumentácii, keď mal za to, že otvorenie dverí na stojacom motorovom vozidle s vypnutým motorom nie je prevádzkou v zmysle § 427 OZ. Žalovaný vo vyjadrení poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/222/2013, v ktorom bolo uvedené, že otvorenie dvier vozidla nie je charakteristickou vlastnosťou prevádzky motorových vozidiel z hľadiska ustanovenia § 427 OZ, resp. nie je okolnosťou, ktorá je vlastná práve prevádzke motorových vozidiel za situácie, keď je vozidlo zaparkované a motor je vypnutý. Žalovaný zároveň navrhol vypočuť svedka Róberta Turka, ktorý sa mal vyjadriť k tomu, či v čase škodovej udalosti bol motor motorového vozidla Škoda Felicia, EČV: K v chode.

6. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na 29.05.2018, ktorého sa zúčastnila zástupkyňa žalobcu a právna zástupkyňa žalovaného. Súd pojednávanie odročil na 23.10.2018, nakoľko žalovaný naďalej trvala na vypočutí svedka Róberta Turka cestou dožadovaného súdu s poukazom na hospodárnosť a efektívnosť konania. Súd zároveň stranám uložil, aby v lehote 10 dní súdu predložili otázky na navrhnutého svedka. Dňa 04.06.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol, že na svedka otázky nemá a zároveň poukázal na Rozsudok KS BA sp. zn. 2Cob/307/2016 zo dňa 17.10.2017 a Uznesenie Ústavného súdu SR, č.k. I ÚS 533/2017 zo dňa 08.11.2017. Dňa 11.06.2018 boli súdu doručené otázky na svedka od žalovaného. Termín pojednávania, ktoré sa malo uskutočniť dňa 23.10.2018 bolo zrušené z dôvodu PN zákonného sudcu.

7. Ďalší termín pojednávania vo veci bol nariadený na 21.09.2022, pričom sa ho zúčastnila poverená zamestnankyňa žalobcu a právny zástupca žalovaného. Zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa v plnom rozsahu pridržiava žaloby a písomných vyjadrení, pričom má za to, že nárok žalobcu bol v konaní

dostatočne preukázaný, pričom poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, na ktoré poukázala na poslednom pojednávaní. Právny zástupca žalovaného uviedol, že má za to, že na predmetnú škodovú udalosť sa nevzťahuje povinné zmluvné poistenie, nakoľko k nej nedošlo osobitou prevádzkou motorového vozidla. Zároveň zotrval na návrhu na výsluch svedka Róberta Turka.

8. Z vyjadrení strán mal súd za nesporné, že dňa 10.06.2015 došlo k škodovej udalosti evidovanej žalobcom pod č. XXXXXXXXXXXX, pri ktorej vodič motorového vozidla Škoda Fabia, EČV: K havarijne poisteného u žalobcu prechádzal okolo motorového vozidla Škoda Felicia, EČV: K kedy člen posádky tohto vozidla náhle otvoril dvere a došlo k poškodeniu prechádzajúceho vozidla. Nesporným bola aj skutočnosť, že poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil z havarijného poistenia u žalobcu, ktorý mu dňa 26.06.2015 poukázal sumu vo výške 889,51 Eur. Nesporným bolo aj to, že vodič motorového vozidla poisteného u žalovaného si priznal vinu. Sporným bola skutočnosť, či žalobcu uplatnený nárok dostatočne preukázal a či bolo odmietnutie náhrady škody zo strany žalovaného dôvodné.

9. Súd sa postupujúc v zmysle ustanovenia § 204 CSP oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, a to: Lustrácia v OR SR žalovaného, hlásenie škodovej udalosti poškodeným č.l.7, fotodokumentácia č. l. 9-11, kalkulácia opravy č. l. 12-14, výpočet výšky škody č. l. 15, Krycí list č. l. 16, Faktúra č. l. XXXXXXXXXXXX, Obrat z účtu žalobcu, Likvidácia škodovej udalosti z 25.06.2015, Výzva žalovanému z 26.06.2015, 25.04.2016, Výzva poistencovi žalovaného z 10.12.2015, 22.03.2016 a 25.04.2016, Správa o nehode č. l. 26, Odpor žalovaného s prílohami (oznámenie o poistnej udalosti, záväzná žiadosť o vyhotovenie vodičského preukazu), Vyjadrenie žalobcu z 23.08.2017, Vyjadrenie žalovaného z 30.10.2017, ako aj s ostatným obsahom spisu.

10. Súd vec po právnej stránke posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

11. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

13. Podľa § 788 ods. 1 OZ, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

14. Podľa § 790 OZ poistiť možno najmä a) majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku); b) fyzickú osobu pre prípad jej telesného poškodenia, smrti, dožitia sa určitého veku alebo pre prípad inej poistnej udalosti (poistenie osôb); c) zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

15. Podľa § 795 ods. 1 OZ povinnosť poistiteľa plniť a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

16. Podľa § 797 ods. 1 OZ, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

17. Podľa § 806 ods. 1 OZ, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

18. Podľa § 813 ods. 1 OZ, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

20. Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a), b), a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnenne odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnenne krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

21. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

22. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd v danej veci za preukázané skutočnosti uvedené v bode č. 8. rozsudku nakoľko neboli protistranou výslovne popreté a súd ich teda považoval za nesporné a vzhľadom na požiadavku jasnosti a zrozumiteľnosti rozsudku ich znova neopakoval. Jedinou sporou vecou bola tvrdenie žalovaného, že v prípade, že motorové vozidlo škodcu nemalo v okamihu škodovej udalosti motor v chode, sa na dané nevzťahuje povinné zmluvné poistenie. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol výsluch Róberta Turka. Súd návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietol, nakoľko nepovažoval výpoveď daného svedka za potrebnú vzhľadom na ostatné dôkazy založené v spisovom materiáli a rovnako tak z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania. Navrhnutý svedok mal v konaní svedčiť iba v otázke, či v čase škodovej udalosti bol motor poškodeného motorového vozidla v chode alebo nie, pričom súd nepovažoval daný fakt v konaní za relevantný. Súd tak napriek skutočnosti, že na predchádzajúcom pojednávaní pôvodný zákonný sudca súhlasil s výsluchom tohto svedka, tento dôkaz nevykonal, nakoľko ho nepovažoval za potrebný, pričom procesný postup vrátane dôkazov, ktoré budú v konaní vykonané určuje súd, teda zákonný sudca.

24. Pokiaľ ide o procesnú obranu žalovaného, spočívajúcu v tvrdení, že v prípade, ak nemalo motorové vozidlo Škoda Felicia, EČV: K v čase vzniku škodovej udalosti v chode motor, nevzťahuje sa na danú udalosť povinnosť vyplatiť žalovaným náhradu škody žalobcovi titulom povinného zmluvného poistenia, súd nepovažoval za dôvodnú. Žalovaný na podporu svojich tvrdení poukázal na viacero rozhodnutí, ktoré ich mali podporiť. K týmto súd uvádza, že v nich nešlo o skutkovo obdobné veci, a rovnako tak má súd za to, že názor v nich uvedený, spočívajúci v tom, že za okolnosti majúce pôvod v prevádzke možno považovať iba tie, ktoré súvisia s motorovým vozidlom ak je v chode motor už nie sú aktuálne a boli novšou judikatúrou s poukazom na eurokonformný výklad zákona o povinnom zmluvnom poistení prekonané.

25. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 15.11.2018 vo veci C-648/17, ktoré sa týkalo prejudiciálneho konania a výkladu čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. V predmetnom rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že pojem „prevádzka vozidiel“, uvedený v článku 3 ods. 1 prvej smernice, nemôže byť ponechaný na posúdenie každého členského štátu, ale predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorý musí byť vykladaný v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora najmä vzhľadom na kontext tohto ustanovenia a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. Vzhľadom na uvedené Súdny dvor rozhodol tak, že článok 3 ods. 1 prvej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „prevádzka vozidiel“, ktorý sa tam nachádza sa neobmedzuje iba na situácie v cestnej premávke, teda na premávku na verejnej komunikácii, ale pod tento pojem patrí akékoľvek používanie vozidla, ktoré je v súlade s jeho obvyklou funkciou. Ako ďalej uviedol, akt otvorenia dverí vozidla predstavuje jeho používanie, ktoré je v súlade s jeho funkciou dopravného prostriedku, keďže umožňuje naloženie a vyloženie nákladu a najmä nástup a výstup osôb, ktoré sa majú prepravovať alebo sa prepravovali prostredníctvom tohto vozidla. Pokiaľ ide o skutočnosť, či v čase vzniku škodovej udalosti

bol v chode motor na motorovom vozidle Škoda Felicia, EČV: K táto skutočnosť nebola pre vznik nároku na náhradu škody rozhodujúca, čo rovnako tak potvrdil aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí z 28.11.2017 vo veci C-514-16. Akt otvárania dverí pasažierom stojaceho motorového vozidla tak predstavuje „prevádzku vozidla“, ako jeho použitia v súlade s jeho obvyklou funkciou, teda funkciou dopravného prostriedku.

26. Obdobný záver vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.11.2017 sp. zn. I. ÚS 533/2017-18 zaujal aj Ústavný súd SR, ktorý v bode 15. uviedol, že prevádzka motorového vozidla nie je objektívne a reálne možná bez toho, aby vodič aj nastúpil do motorového vozidla s cieľom uvedenia motora do chodu a po jeho vypnutí, aby z neho nevystúpil, úmerne tomu nemožno len samotný chod motora považovať za dostatočné hraničné kritérium pre určenie rozmedzia, kedy sa škoda spôsobená stojacím motorovým vozidlom bude a kedy nebude považovať za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 OZ, podľa ktorého predpokladom na založenie objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla je, aby škoda bola vyvolaná osobitnou povahou jeho prevádzky, nevyhnutne však nemusí ísť iba o škodu spôsobenú priamo jazdou. Prevádzkou motorového vozidla teda nie je iba činnosť spočívajúca v chode motora, ale je to aj činnosť, resp. činnosti, ktoré sú nevyhnutne potrebné na využitie tohto jeho motorického potenciálu (napr. nastupovanie, vystupovanie, čerpanie pohonných hmôt), resp. s jeho využitím bezprostredne súvisia. Inými slovami, vypnutím motora prevádzka vozidla nekončí, pretože za tým nasledujú ďalšie úkony bezprostredne nadväzujúce na skončenie jazdy.

27. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, otváranie dverí je úkon realizovaný v priamej súvislosti s prevádzkou vozidla ako úkon predchádzajúci vystúpeniu z vozidla alebo nastúpeniu do vozidla, teda ide o úkon bezprostredne nadväzujúci na ukončenie jazdy motorového vozidla (pri vystúpení) alebo predchádzajúci začatiu jazdy (pri nastúpení). Z uvedeného dôvodu sa na tieto úkony vzťahuje zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, tak ako si ju uplatnil žalobca v zmysle § 15 zákona o PZP, keď na neho titulom vyplateného poistného plnenia prešiel nárok na náhradu škody v zmysle § 813 OZ.

28. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 871,80 Eur z dôvodu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla jej poistencom poistencovi žalobcu.

29. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd ,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).